ANUL XIII. — No. 2072. 4 PAGINI 3 LEI Luni 8 Iunie 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . . LEI 1000
Pe șase luni . . . . . „ 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN și . . . Director: AL. MUNTEANU Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcția 3.26.60, Administrația 3.26.60, Redacția și provincia 3.26.69

O inițiativă care trebue lăudată

Am avut prilejul să vorbim în ultimul timp de fericita inițiativă a unui primar care ne dădea ocazia să constatăm că și-a înțeles rolul.

Este vorba anume, despre acel stadion școlar care urmează să se creeze pe terenul pus la dispoziție de primăria sectorului II Negru și care va fi în viitor utilizat de elevii celor zece școli secundare și comerciale din acel sector.

Creiarea acestui nou stadion, care va cuprinde numeroase terenuri pentru toate jocurile sportive, un teren de atletism înzestrat cu o pistă și instalațiuni atletice, terenuri de tennis, dușuri, vestiare, spuneam că vine să rezolve una din cele mai grave probleme ale sportului școlar și a cărui realizare va avea, fără îndoială, o fericită influență asupra desvoltării sportului românesc.

Ce se va întâmpla în viitor poate este riscant să ne pronunțăm. Ceiace însă putem afirma astăzi este că înființarea unui stadion, unde tineretul școlar să poată fi instruit și îndrumat metodic către sporturi apare ca o necesitate inexorabilă pentru tineretul acestei metropole în care sportul, să recunoaștem se practică într'un chip atât de nesistematizat.

In ciuda tuturor aparențelor, voi afirma că marea majoritate a școlarilor noștri nu fac sport și cei cari fac — incomplect și abuziv — sunt o infimă parte tineri cu calități naturale înscriși în diferite cluburi.

Restul, marea majoritate, nu fac sport, aceasta în ciuda faptului că educația fizică este la preț, că profesorii au început să fie și ei în ritm cu vremea, în ciuda unei atmosfere care să recunoastem este favorabilă exercițiilor fizice.

Motivul în fond este foarte simplu; elevii nu fac sport, pentrucă nu au unde!

Intr'adevăr, motivul adevărat pentru care sportul nu se poate practica în școală și pentru care tineretul nu are posibilitatea să-și epuizeze în mod rațional surplusul de energie, alergând cu disperare pe la cluburi sportive unde pentru un tricou și o pereche de ghete sunt în stare să dea totul, chiar și sănătatea, este din cauza lipsei de organizare a sportului școlar, consecință imediată a lipsei terenurilor de manifestare.

Apoi nu trebue uitat că sunt sporturi cari trec prin adevărate crize din cauza inactivității școlare, așa cum este cazul atletismului, natației, tennisului rugbyului.

Iată atâtea motive, care ne-au determinat să ne bucurăm la vestea că însfârșit oficialitățile noastre și-au dat seama de răspunderea ce-o au în educația tineretului și s'au decis să se intereseze de-aproape de el.

Realizând acest important deziderat, edilii dela Galben, cari vor merita cu prisosință recunoștința celor peste cinci mii de scolari din cartier, nu au făcut decât să imite — cu oarecare întârziere este drept — ceeace cu mulți ani în urmă s'a realizat în Europa centrală.

Este suficient să cităm cazul unor numeroase orase din Germania, Italia, pentru a nu mai pomeni de cele nordice, unde organizarea și conducerea sportului școlar o au comunele, care mână în mână cu reprezentanții școalei au construit terenuri speciale — acele parcuri sportive școlare — excelente locuri de recreație fizică și care pretutindeni unde au fost creiate, au obținut un imens succes.

Problema sportului școlar bucureștean și într'o oarecare măsură chiar a educației tineretului din această imensă Capitală, noi o vedem rezolvată într'o măsură de modul cum edilii noștri vor înțelege să soluționeze chestiunea parcurilor sportive școlare.

Aceia cari trăesc în mijlocul acestui tineret și au reușit astfel să se identifice cu nevoile lui, au putut desigur să constate că în definitiv ceeace doresc toți acești tineri nu este altceva, decât să li se ofere posibilitatea de a-și satisface nevoia de mișcare.

Cerință, în fond, pe cât de naturală pe atât de necesară.

Având un teren la dispoziție, având toate mijloacele materiale și un îndrumător entuziast și cunoscător, elevul va fi câștigat pentru sportul educativ și recreativ.

Pe nesimțite activitatea extra-școlară va fi canalizată și îndrumată în așa chip, încât ea va satisface pe deoparte acel surplus de energie al tânărului elev, iar pe de altă parte va rezolva și disciplina școlară.

Adică tocmai ceeace caută să realizeze de atâta amar de vreme, reformatorii noștri dela ministerul Instrucției.

C. Mortun

Semifinalele Cupei României

Penultima etapă a Cupei României se va consuma astăzi, pe arena Venus. Dintr'o fericită inspirație a grupărilor s'a ajuns la un acord care a permis ca ambele matchuri să se desfășoare la București.

Este o hotărâre care nu poate decât să mulțumească publicul bucureștean și pentru care nu pot fi decât recunoscători celor cari au căzut de acord asupra cuplărei matchurilor.

Anul acesta am înregistrat în matchurile din cadrul Cupei României o serie de rezultate care au pus la loc de cinste câteva grupări cari niciodată nu au înțeles să se impună prin alte mijloace decât acelea ale unor cât mai bune comportări pe teren.

Tot anul acesta s'a înregistrat la matchurile de Cupă mai mulți spectatori ca oricând, mai mult interes ca niciodată și spectacol cum rar am mai văzut.

Echipe de forțe egale, lupte înverșunate, eliminări senzaționale, iată umai o mică parte din peripețiile numeroase fără seamăn a unei competiții care astăzi își trăiește penultima zi.

Ripensia-Universitatea un match foarte deschis

In match de dechidere, la orele 15.30, Ripensia va înfrunta Universitatea din Cluj.

Este un match care nu permite anticipări.

Universitatea, din ultimele locuri ale clasamentului, este un adversar redutabil pentru Ripensia, leader incontestabil în campionatul Diviziei Naționale A.

Iată o afirmație care va face, mai mult ca sigur pe mulți să zâmbească. Și totuși aceasta este situația. Și iată dece: «U», în situația actuală în campionat nu poate spera la mai mult de cât să se debaraseze de lanternă. In schimb, în Cupa României, șansele-i de a ajunge în finală și chiar câștigătoarea Cupei, sunt foarte mari. Echipa clujeană și-a regăsit încet, dar sigur, cadența și forma din zilele de glorie. A făcut match nul cu C. A. O. și a învins categoric pe Victoria. Anumite lipsuri tehnice unsprezecele clujean le suplinește printr'un elan debordant și o voință nestrămutată de a învinge.

Matchul de astăzi a contat ca finală în 1934

Adversarii s'au mai întâlnit tot în cadrul Cupei României. Nu în semifinală, ca astăzi, ci în finală. Victorioasă a eșit Ripensia.

(Continuare în pagina 3-a)

Cursa pentru selecționarea cicliștilor

Nicolae Ion Țapu a câștigat la sprint prima etapă

Opt alergători au sosit în acelaș timp la Brașov

— Dela trimișii noștri speciali —

Prima etapă a cursei de selecționare organizată de Federația română de ciclism, s'a consumat eri dimineață pe gudronul soselei București-Brașov (170 km.).

A fost o încercare grea în care alura vioaie s'a lăsat de multe ori așteptată. Totuși s'a mers tare, întins, fără a se face tentativele de evadare la cari ne-am fi așteptat.

Plecarea, dată cu oarecare întârziere, a prilejuit singurul moment de train rapid. Tudose a pornit ca un bolid și a înșirat imediat plutonul S'a stins însă ca un foc de paie și grupul s'a strâns neîntârziat.

Esirea, pe rând, la train, a adus ceva mai târziu, o oarecare înviorare. Și rezultatele s'au văzut. Cei slabi au pierdut contactul, iar cei buni au isbutit să acopere, în prima oră, 36 km. Inceputul era bun. Din păcate, în ora următoare media a scăzut cu 2 km., astfel că după consumarea a 120 minute, plutonul conducător se găsea la km. 78.

Apoi, caravana a început să se miște tot mai greoi, pentruca odată urcușul început să se încerce câteva evadări fără rezultat. In schimb au pierdut contactul cei accidentați și cei cari nu puteau să reziste trainului. Astfel, au rămas în frunte, opt oameni cari nu au fost separați decât pe potou de comisarul sosirei.

Demarajul final a fost câștigat cu un avantaj redus dar sigur, de către Ion Țapu care, în situația de eri, a știut să-și plaseze cu precizie pointa de viteză.

Virgil Mormocea a terminat al doilea, punând între el și Dumitru Hrenciuc, pe Traian Constantin (hors concours).

Hapciuc, Gociman (hors concours), Safanov și Munteanu, au completat lotul celor opt concurenți sosiți în acelaș timp.

Constantin Tudose, unul dintre protagoniștii probei, nu a putut sfârși decât al 11-lea. A pierdut timp prețios cu înlăturarea celor NOUĂ pene de lanț.

Deci aruncând o privire asupra rezultatului technic al primei etape, contatăm că, cu excepția năpăstuitului Tudose, în primele locuri se găsesc cei mai buni oameni.

Abstracție făcând de cei cari au participat «hors concours» și bonificând lui Tudose timpul pierdut cu defectele suferite, ajungem la concluzia că, după etapa de eri, oamenii cari și-au pus candidatura la selecționare sunt: Nicolae Ion Țapu, Virgil Mormocea, Dumitru Hrenciuc și Constantin Tudose. Cu alte cuvinte, alergătorii cari, în majoritatea cazurilor s'au dovedit a fi oameni de nădejde.

Calculele noastre ne-au condus la concluzia realizarei unei medii orare de 33 km. 406. Probabil însă că, în realitate, această medie a fost mai mică. Eroarea ne-o explicăm prin aceia că, cei 180 km. ai probei nu sunt în realitate decât vre-o 165.

Suntem însă convinși că, media rezultată din calcule ar fi putut fi atinsă, în cazul când Tudose nu lipsea din plutonul conducător. Căci, dacă reprezentantul clubului verde cu alb, în loc să-și irosească forțele încercând să remonteze, le utiliza căutând să destrame plutonul, alura ar fi fost simțitor înviorată.

Poate că, în etapa de astăzi, norocul va fi mai puțin vitreg cu Tudose și-i va permite să-și dea întreaga măsură.

In orice caz, pentru ca media orară impusă de Federație să poată fi atinsă (32 km.), este imperios necesar ca alergarea să aibă unul, sau chiar doi animatori. Dacă acest lucru nu se va întâmpla proba de selecționare nu va da rezultatele așteptate.

Au mai rămas în cursă 12 alergători calificați. Dintre aceștia, trei numai au sansă regulată astfel că, în mod normal, animatorul trebueste căutat și găsit în rândul celorlalți 9. Tudose este cel mai indicat pentru acest lucru. Se naște însă întrebarea dacă astăzi pe parcursul istovitor al etapei a doua nu se va resimți pe urma eforturilor de eri.

In fine s'ar mai impune ca cel puțin de aci în colo, alergătorii calificați să fie scutiți de tovărășia celor trei participanți «hors concours» cari deși sunt elemente admirabile, nu pot decât să încurce socotelile și să falsifice rezultatul.

S'a făcut o regretabilă greșeală că li s'a permis participarea în asemenea condițiuni și menținerea lor în cursă nu poate decât să mărească această greșeală

Emitem această părere conduși de cel mai perfect spirit de obiectivitate și deaceia credem că vom fi înțeleși.

Căci, dacă în «Turul Franței» nu sunt admiși alergătorii minori, ce rost are participarea lor, chiar «hors concurs», în proba orgtnizată în vederea selecționărei pentru acest «Tur»

Pe deasupra nu se gândesc oficialii acestei probe că pot compromite — prin supunerea la eforturi prea mari —cariera unor elemente cari, lăsate să se desvolte normal ar putea peste câtiva ani să ne reprezinte cu succes în competițiuni internaționale de prima mână?

JENNY DUMITRESCU.

Pe urmele roților...

Așadar, pregătire pe îndelete în vederea participării la turul ciclist al Franței.

Cursa de selecționare care a început eri, este mai presus de toate un strașnic antrenament al viitorilor echipieri români. Un antrenament greu, dar mai ales costisitor. Ceeace, pentru o federație lipsită de fonduri cum este aceia de ciclism, e aproape un miracol.

Cine l-a înfăptuit? Desigur președintele ei, harnicul sportiv Vasile Canarache — „papa Vasile", cum îl răsfață cicliștii noștri, cari nu pot uita că, pentru prima oară în istoria acestui sport, au avut posibilitatea să urmeze un regim de strict cantonament și de antrenament asiduu pe serpentinele văii Prahovei. Și că, mulțumită sacrificiilor făcute de președintele lor, și-au putut dovedi eri posibilitățile și afirma veleitățile într'o dură cursă de încercare — eșalonată pe trei etape copioase.

Prima etapă a fost consumată eri de 19 cicliști pe magnifica șosea asfaltată București - Ploești - Brașov. Crema cicliștilor români. Crema, plus spuma inerentă oricărui trial. Din 19 au rămas să se războiască mai departe doar 15. Dar e îmbucurător de constatat că din acești 15 nu lipsește nici unul dintre „așii" noștri veritabili. Cursa a fost grea, Rezultatele au fost în schimb bune.

BENEFICIILE ACELUIA CARE SE SCOALA MAI DE DIMINEAȚA...

Cât de înțeleaptă este constatarea aceluia care se scoală mai de dimineață și care — astfel — a ajuns departe, hăt departe, am putut-o verifica și noi eri.

Dacă o întâmplare oarecare, cu un ceas care a anticipat asupra orariului real, nu ne-ar fi trezit la 5 dimineața, rămâneam bosumflați la București, cu regretul de a fi ratat o cursă palpitantă. Căci singur acest avans asupra orei de plecare ne-a dat posibilitatea să ajungem la timp la locul startului. Matinala paradă în onoarea Inalților oaspeți ai Suveranului nostru, ne-a silit să căutăm drumul spre aeroportul Băneasa, departe, printre hârtoapele Herăstrăului, după lungi parlamentări cu noile uniforme coloniale ale polițiștilor bucureșteni.

Ajunși deci cu bine și la timp în fața aeroportului, am putut participa la pregătirile plecării în cursă și am putut împărtăși, alături de oficiali, emoția așteptării unui concurent de vază: Nicolae Ion Țapu.

Descoperit târziu în piața Victoriei, „asul" ciclist a putut prinde startul, care — e adevărat — a fost întârziat pentru circumstanță cu 40 de minute.

PLECAREA

Insfârșit la ora 7,40, la semnalul entuziastului căpitan Zamfiropol, în uralele câtorva sportivi — cei mulți n'au putut ajunge până aci — și ale taxatorilor de pe autobuzele STB grupul celor 19 cicliști pornește bătăios, cu corpul înclinat pe ghidon și cu opintiri sdravene în pârghia pedalelor.

Svăpăiat, emanând energie din fie care mișcare, Tudose țâșnește impetuos și se instalează în fruntea plutonului. Alură drăcească. 46 km. pe oră!...

Plutonul se întinde ca o alviță bine preparată, în timp ce două motociclete, una a sportivei legiuni de jandarmi a colonelului Pavlid, cealaltă a unor sportivi anonimi, deschid drum prin șirul de care țărănești.

Se merge dinamic. Cei mai slabi în balamale nu pot ține ritmul.

Porniți din urmă în mașina d-lui căpitan Zamfiropol, întrecem, în ordine, pe Unfert, pe Gogan. Apoi un grup de patru în cari identificăm rapid pe rotofeiul Zamfir Munteanu și pe sprintenul Savanoff. O luptă îndrăcită pentru alipirea de pluton care a dispărut pe undeva, după vreo cotitură.

— Hai, hai, dați-i vârtos că-s aici. Uite, ici!... îi întețește prin Otopeni un sătean sfătos, cu aplicații sportive.

— Zor, băieți, zor! — îi înviorează din mașină d. căp. Zamfiropol.

După Otopeni, cei 4 izolați s'au apropiat și au făcut coliziunea cu plutonul fruntaș, care nu și-a potolit totuși gustul de escapade. Tudose a cedat conducerea lui Hrenciuc. Apoi lui Munteanu, care nu se resimte de pe urma efortului. Regulat în „plasă" se găsește însă Mormocea care va face până la sfârșit cea mai regulată cursă.

Plutonul gonește încă în ritm sprinten.

REGELE GHINIONULUI...

Se oprește însă Tudose. Ghinionul care nu l-a părăsit în turul României, l-a ajuns din urmă și pe șoseaua aceasta splendidă, pe care un accident este aproape de neconceput. I-a sărit lanțul.

Rămâne să repare, în timp ce plutonul își urmează, stoic, drumul, cu un Grigoriu — faimosul domn Tutankamon... — pornit să-și facă de cap pe panglica cenușie a șoselei și cu un Niculae Țapu care pedalează vârtos în urma lui, dar nu uită să mestece furios un nu știu ce aliment care-i face sete.

— Ceai, vreau ceai! — culegem din sbor cererea ce ni se adresează și privim nedumeriți cum solicitantul fuge ca mușcat de șarpe.

— Păi dacă ceri, dece fugi?...

Il ajungem cu un efort al mașinei și îl adăpăm din mers în timp ce d. căpitan Zamfiropol îi pretinde plata sub forma unui sprint care să înviorze cursa.

— Am timp! — își justifică însă voiosul alergător lipsa lui de inițiativă și respectul tacticei ce și-a impus-o. Și se mulțumește să alerge prudent în umbra lui Mormocea.

COPILUL PLOEȘTILOR

Din urmă a sosit acum, cu nările excitate de... mirosul Ploeștilor cari se apropie, unicul reprezentant al orgolioasei urbe republicane, talentatul Costel Georgescu.

— Să te vedem, Costele! — îl ațâță un oficial și-și atrage zâmbetul îndrăgitului fiu al Ploeștilor.

— Las' pe mine. Acum îi am în mână!...

PLOEȘTII

Pare-se că nu a fost numai o simplă fanfaronadă de sportiv. Căci Costel a pornit, prin flanc, în frunte și a luat bastonașul de dirijor.

Se apropie Ploeștii...

Motociclistul anonim descongestionează cu talent drumul spre podul de peste Calea ferată, iar plutonul se desface, se întinde și gonește pe bulevardul Independenței, trece triumfal prin cordoanele de curioși eșalonate pe toate laturile pieței din centru și se îndreaptă în ritm susținut spre bariera Câmpinei

Urale pentru Costel. Iar în margine de oraș, un grup ne barează drumul și ne solicită, cu două roți de bicicletă, concursul.

— Să le dați lui Costel când va avea nevoie.

— S'a făcut.

— Sănătate! Sănătate și izbândă!...

TUDOSE IAR IN PANA

La eșirea din Ploești întâlnim în pană — pentru a câta oară? — pe acelaș nefericit Tudose, care e gata să se bată cu toți zeii...

— Abandonez! Abandonez! Nu mai pot suporta!... — ni se lamentează el cu strigăte disperate. Repară însă și pornește mai departe. Singur cuc pe nesfârșitul șoselei.

Mai departe, lăsăm din fugă un cuvânt de îmbărbătare cuplului izolat pe care-l formează Gogan și Unfert.

La 500 m. în față pedalează de unul singur Constantin Radu, iar după un nou kilometru de sbor cu automobilul, iată-ne alături de plutonul din frunte.

Conduce Mormocea, urmat de 12 alergători. Incă în raza Ploeștilor, Costel Georgescu este încadrat de câtiva bicicliști în civil, cari nu-l mai slăbesc cu atențiile.

— Puțină ciocolată vrei?

— Apă, ia apă!... Și vezi să te ții bine!...

Apoi îl părăsesc. Au obosit. Incă un îndemn, mai mult mimat decât pronunțat și au devenit mai mici, din ce în ce mai mici, în urmă.

Costel Georgescu a reluat marșul alături de pluton, dar e mai puțin înflăcărat... Nu mai vine nici un Ploești.

TIMCO

Vine însă Brașovul și Timco, pe care un moment de slăbiciune l-a deslipit de pluton, reapare cu forțe noui și se lipește de grup, care a potolit subit alura.

Au obosit?

— Hai băieți, nu ne faceți de râs! — se supără d. căpitan Zamfiropol. Mai tare, mai tare!...

— Ne luați pe toți la Paris dacă fugim mai tare? — se informează precaut nebunatecul Hrenciuc. Și pentrucă răspunsul nu vine, nimeni nu se silește să se dezțelenească.

Apare din nou Tudose și este primit cu satisfacție mărturisită în pluton.

— Cu ăsta, barem, nu ne facem de râs...

Și plutonul își continuă mersul, cu pași regulați...

O SERPENTINA

Aproape de Câmpina, primul contact cu capriciile șoselei de munte. Un duel scurt și o cotitură care ascunde cine știe ce mistere.

Alergătorii se opintesc în pedale, bălăngănesc nervos capul și se deșiră.

Misterul cotiturei se desvălue sub forma unei serpentine accidentate pe care cicliștii se aruncă neînfricați, cu frânele libere. Tudose e în frunte, dar e depășit în coborâre vertiginoasă de cuplul brăilean Mormocea-Munteanu.

O NEBUNIE

Din nou grupați, alergătorii domolesc alura, Ceeace nu-l împiedică pe Tudose să aibe o nouă pană de lanț și să izbucnească într'o nouă criză de nervi.

Drege, încalecă și pornește cu curajul dezasperării să refacă terenul pierdut.

Dar după câteva sute de metri altă pacoste.

Imediat după trecerea plutonului peste calea ferată, bariera a fost lăsată ca să dea drum liber unei locomotive ofticoase ce abia se zărește în zare. Oprim, resemnați mașina și așteptăm. In momentul când locomotiva este la zece metri de barieră, vine, bolid, Tudose.

— Mă, mă, oprește! — strigăm îngroziți

Tudose nu vrea să audă, Trece furtună pe lângă noi, sare nebunește liniile ferate și râde în nasul locomotivei care e gata să-l prindă.

Nebunie!...

PLOAIE

Apropierea de Sinaia este semnalată de pânze de nori cenușii, grei. Curând intrăm în ploaie, care se atșerne rece și pustiitoare pe trupurile încălzite ale alergătorilor.

Bicicletele cântă pe caldarâmul inundat o melodie monotonă.

In Sinaia, ajungem din urmă pe Costel Georgescu care ne face semne disperate.

— Anunțați, vă rog, mașina «Tempo» să oprească. Eu abandonez. Nu alerg pe ploaie. Eu țin la sănătatea mea!... — ni se lamentează el, cu un cap pleoștit și inundat de apă.

SOARE

Dăm ghies motorului și pornim să satisfacem pe Georgescu

Nu eșim însă bine din Sinaia și ne izbește un soare arzător,

— Pe aici nici n'a plouat!...

Ne facem totuși datoria și avertizăm mașina cu bagaje.

IAR PLOAIE

Spre Predeal însă, altă ploaie.

Plutonul fruntaș s'a împuținat. A pierdut din nou în drum pe Tudose — altă pană la lanț — și a rămas în 12 oameni.

La un viraj, Nițescu se ciocnește cu Dobrin. Ambii rup câte o roată.

Secundul primește repede roata de schimb dela reprezentanții clubului său în timp ce primul găsește mai greu, după lungă pierdere de timp, o roată de împrumut dela gruparea «Metropola».

(Continuare în pag. II-a)